

Tri motýle

Bola jar. Vzduch voňal sviežou zeleňou, stromy sa pýšili novými púčikmi a vtáčiky im spievali oslavné piesne.

Nad záhradou plnou farebných kvetov poletovali tri motýle, červený, žltý a biely. Boli to dobrí kamaráti. Páčili sa im všetky kvietky – červené, žlté, biele, ružové i oranžové. Nemohli sa nasýtiť ich pestrosti. Celý deň sa naháňali medzi nimi a hrali sa na schovávačku.

Zrazu sa slniečko schovalo za oblak. Vzduch sa ochladil a na zem dopadli prvé kvapky dažďa. Kvetinky sa sklonili k zemi a rýchlo pozamykali svoje hlavičky. Kvap – kvap. Drobné kvapky dopadli aj na krídla motýľov. „Zle je!“ vedeli motýle. „Musíme sa rýchlo schovať.“

Prileteli ku kvietku, ktorý bol najbližšie. Bol to červený tulipán. „Dobrý tulipán, červený tulipán, otvor nám, schovaj nás pred dažďom,“ prosili motýle. Tulipán odpovedal: „Ty, červený motýlik, sa môžeš u mňa schovať, lebo si taký istý ako ja. Žltého a bieleho motýľa však dnu nepustím, lebo sú iné.“ „Ach, akože by som mohol opustiť svojich kamarátov? Nie, keď nemôžu oni, nejdem ani ja,“ povedal červený motýlik a odletel s kamarátmi hľadať iný úkryt. Dažďových kvapiek začalo pribúdať. Motýliky už boli úplne premočené.

Prileteli k žltému narcisu. „Dobrý narcis, žltý narcis, pust' nás dnu, schovaj nás pred dažďom,“ prosili motýle. „Teba, žltý motýlik, rád pustím dnu, lebo si taký istý ako ja. Ale červeného a bieleho nepustím, lebo sú iné,“ odvetil žltý narcis. „Ach, ale my sme kamaráti, nechceme sa rozdeliť. Keď nemôžu oni, nejdem ani ja,“ povedal statočne žltý motýlik a odletel s kamarátmi hľadať iný úkryt.

Spustil sa hustý lejak. Motýliky, úplne mokré a uzimené, prileteli k bielej ruži. „Ruža, ruža, biela ruža, otvor nám svoj kalich, schovaj nás úbohých, lebo iste zahynieme, už sme celí premočení a premrznutí,“ prosili motýle. „Teba, biely motýlik, rada schovám, lebo si taký istý ako ja,“ prehovorila biela ruža, „ale červeného ani žltého nemôžem pustiť dnu, sú iní.“ „Nikdy neopustím priateľov v núdzi,“ vyhlásil statočne biely motýlik, hoci mu už dochádzal dych a ledva mával mokkými krídelkami.

Slniečko spoza mraku všetko pozorovalo. Uľútosťilo sa mu drobných motýlikov a odohnalo mrak. Prestalo pršať a na zem znovu dopadli teplé lúče. Rýchle zohriali skrehnuté telička motýlikov a vysušili ich mokré krídelká. Motýliky pookriali a boli šťastné, že zostali spolu a opäť sa môžu spolu hrať.

Otázky na porozumenie textu:

V ktorom ročnom období sa odohrával príbeh o motýľoch?

Koľko priletelo motýľov na lúku? Aké mali farby?

Pred čím a kde sa chceli schovať motýle?

Bolo správne, že kvety chceli schovať iba niektoré motýle? Ako by si sa zachoval Ty, keby si bol kvietkom?

Ako sa príbeh skončil?

Ako inak sa mohol skončiť príbeh o motýľoch?